

IN MEMORIAM IR. J. D. WASSINK

(28 FEBRUARI 1921 — 12 MAART 1965)

Wassink studeerde aan de Landbouwhogeschool te Wageningen tropische bosbouw van 1938 tot 1947.

Zijn studentenleven was actief. Of het de organisatie van sportevenementen of van feesten betrof, hij was steeds de centrale figuur van een kleine actieve en hechte vriendenkring. Buiten deze vriendenkring had hij weinig contacten. Hij was steeds intensief bezig, zijn belangstelling volledig op het te bereiken doel gericht.

Wassink weigerde de loyaliteitsverklaring te tekenen en kwam daardoor in de duitse industrie terecht waar hij de resultaten van zijn werk zo slecht wist te maken dat men hem naar de bosbouw stuurde. In 1945 kwam hij in Wa-

geningen terug en was opnieuw de gangmaker, nu van de wederopbouw van het studentenleven.

Hij studeerde af in 1947. Hij werkte als opperhoutvester bij de bosinrichting in Borneo tot hij in 1950 onder de drang der omstandigheden repatrieerde.

In het kader van het plan Tendeloo werd hij bij de bosstatistiek en het Itbon tewerkgesteld, tot hij op 1 januari 1955 werd benoemd tot houtvester bij de afd. Arbeidsrationalisatie van het Staatsbosbeheer. In 1961 volgde zijn benoeming tot hoofdingenieur, hoofd van de afdeling Bosinrichting, Bosstatistiek en Tekenkamer.

Van de Vereniging van houtvesters en adjunct-houtvesters was Wassink bestuurslid. Zijn activiteiten richtten zich vooral op het samenbrengen van de los van elkaar werkende dienstonderdelen. Zijn streven was op eenheid van de Dienst gericht door het samenbrengen van de uiteenlopende standpunten.

Zijn laatste 4 jaren was Wassink hoofd van de afd. Bosinrichting, Bosstatistiek en Tekenkamer. Deze jaren zijn een zegen voor de dienst geweest. Zijn voorstellen waren goed overwogen, altijd van wezenlijk belang en vonden steeds een goed onthaal. Waren ze aangenomen dan was het hem gegeven met grote vindingrijkheid en doelgerichte besprekingen de middelen voor de realisatie te vinden.

Besluiteloosheid verachtte hij. Liever nam hij risico's dan de kans op vooruitgang te missen.

De dienst heeft vele taken gekregen. Gemakkelijk krijgen die overdreven belangstelling. Maar Wassink blijft altijd het beheer van de bossen centraal stellen. Hoewel voorvechter van de „multipurpose“-gedachte blijft hij de garantie voor de duurzaamheid van het bos zien in de bosbouw. Dit was zijn vaste overtuiging. Hij was er tegen om van de Staatsbossen Staatsparken te

maken. Laat de goede gronden hout leveren. Dat is de economische basis voor het voortbestaan van het bos en de achtergrond voor de aantrekkelijke recreatiegebieden. Dat was Wassinks overtuiging. Behalve goede gronden zijn er in elk boscomplex slechte gronden waarop houtteelt onder de huidige omstandigheden niet loont. Gebruik deze gedeelten voor het scheppen van ruimten en concentratiepunten.

Het beheersplan Dwingelo is juist klaar gekomen. Het is geheel van zijn visie doortrokken. Alle gespecialiseerde afdelingen van de dienst en ook de provinciale en gemeentelijke planologen hebben er hun inbreng gebracht. In harmonie met alle belanghebbenden heeft hij er een afgerond geheel van gemaakt, waarmee 10 jaar gewerkt kan worden. Een grote steun voor het beheer en een garantie voor de toekomst.

Op de laatste werkbespreking met de collega's op de dag van zijn overlijden werd het door hem getoond. Verdedigen was niet nodig want hij had precies de juiste stand van de ontwikkeling gepeild. Tegen de grote lijnen had niemand bedenkingen.

Vol energie en levenslust, wars van ijdelheid en uiterlijk vertoon, integer, trouw en behulpzaam, zonder omhaal van woorden recht op het doel afgaand, dat is het beeld dat wij van hem bewaren. Hij was zeer gezien bij zijn collega's en buitenlandse vrienden.

Hij was geacht en als humaan chef geliefd bij zijn medewerkers; zeer gewaardeerd door directie en inspecteurs. Hij is in het harnas gestorven. Moeilijkheden zijn hem niet gespaard gebleven.

Groot in zijn eenvoud is Wassink veel te vroeg van ons heengegaan. Maar hij had zijn deel van de taak om de mens op een hoger plan te brengen volbracht. Het was zijn taak te zijn; eenvoudig te geloven aan het leven, te gehoorzamen aan het leven en blij te zijn.

In Dieren hebben wij afscheid genomen van onze goede vriend en bekwame medewerker Joop Wassink.

We bewonderen zijn vrouw en vijf kinderen die achterblijven om de moed waarmee ze de realiteit onder ogen zien.

Hij ruste in vrede.

J. Th. Overbeek.
